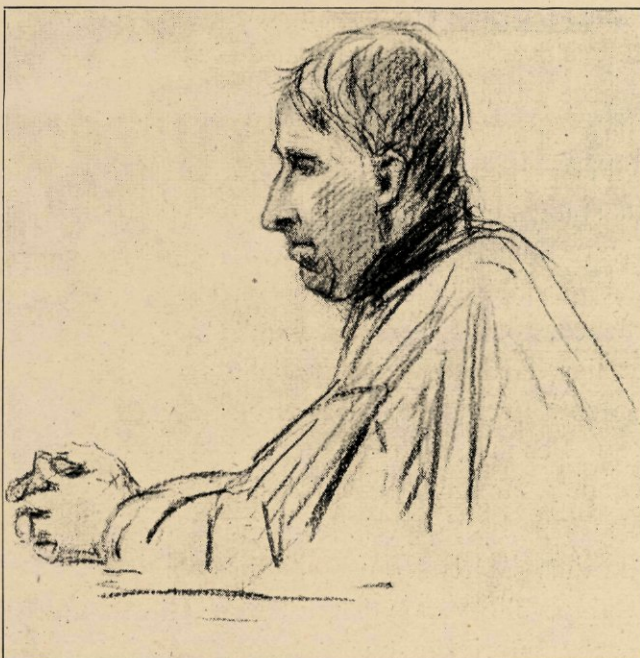


In die zelfde woning aan de Laan van Meerdervoort, waar de naam van Artz voortleeft in den kunsthandel van dien naam, na zijn dood door zijn weduwe met groote énergie opgericht en bestuurd, hangt nog menig ander werk van den meester, waarin zijne kwaliteiten nog veel inniger spreken dan in zoo vele bestelde werken of min of meer op commando voor het publiek geschilderde werken. Ik zag daar het portretje van een zijner kinderen, een allerliefst jongske, Walther genaamd, op nauwelijks 4-jarigen leeftijd gestorven. De dreumes staat ten voeten uit tegen vaders schilderstoel, die nog ver boven den blonden krullebol uitsteekt. Blijkbaar is het ventje door zijn vader zoo geposeerd om zijn klein postuurtje aan te duiden. Als kleur is dit schilderijtje een wonder van rijpheid en smeltenden toon. Het draagt nu reeds het karakter van een oud-hollandsch kabinetstukje en zal dit mettertijd als de smijdige verf zich nog meer is gaan zetten, in nog hoogere mate doen. Er hangen nog meer van die familieportretten van Artz, die hem als colorist van voornamen huize leeren kennen, benevens eenige uit de schipbreuk van den verkoop van zijn atelier door de familie geredde zeldzaam mooie studies van instantanéés te Katwijk, o.a. een lange streep blond zand, met een van lichtstralende lucht er over heen. Toen Artz gestorven was, deed zijn vriend Jacob Maris een keuze uit de nagelaten studies en koos het schijnbaar onbeduidendste, maar den artist in zijn blonde tonen het meest karakteriseerende werk.



Eigenaardig zijn in die familie-verzameling de herinneringen aan de vrienden van Artz: een studie buiten in 't Katwijksche duin gemaakt door Kaemmerer, wel zeldzaam mooi van toon in de lichtgrijze en blonde schakeeringen, maar opvallend den Parijschen invloed van het chique penseel van Kaemmerer ver radende in de manier waarop hier de contours van de Katwijksche huizen zijn geschilderd. Het lijkt haast cantillewerk, zoo geheel anders dan Artz of Blommers zoo'n dorpsgezicht in de verte afbeelden.

Een tweede souvenir is een portret van Artz op ongeveer 31 of 32-jarigen leeftijd, door zijn vriend Thijs Maris, die toen ook met hem in Parijs was. Het is een portret dat geheel buiten den toon van elk ander portret valt. Hoe het gedaan is — van schilderen kan men heusch niet spreken, omdat men haast geen verf ziet — is raadselachtig maar het maakt dadelijk den